

Mag het ietsje méér zijn?

Friday 17 March 2017

Als wij deze column lezen, liggen de verkiezingen achter ons. Turbulente tijden. Wat Nederland het meest bezighoudt – het vluchtelingenprobleem – werd handig omzeild door te gaan spreken over de Nederlandse ‘identiteit’ (observatie van Arendo Joustra). De partijen beloofden miljarden voor de zorg, trokken hun cordon sanitaire rond Wilders en de provocatie van Erdogan liet behoorlijk wat stof opwaaien. Het milieu deed dit keer niet mee. De journalistiek bepaalde wie er podium kreeg en wanneer... In de zijlijn roerden zich de dieren, de denkers, 50+ers en forumdemocraten. En er werd zoals altijd behoorlijk wat politiek bedreven met de prognoses. Ergens op de achtergrond speelde nog een levensbeschouwelijke kwestie – die van het zelfgekozen levenseinde voor mensen die vinden dat hun leven voltooid is. Daar zou de dokter bij moeten helpen. Het stokpaardje van Pia Dijkstra (D66). Alexander Pechtold deed er nog een schepje bovenop door de grens van 75 jaar te laten vallen. Het enige antwoord van de toonaangevende politici was de oproep om mensen waardig ouder te laten worden. We zouden daarom de eenzaamheid moeten bestrijden en de ouderdom moeten herwaarderen. Dit onder verwijzing naar het manifest ‘Waardig ouder worden’ van Christen Unie, Max en de KBO-PCOB. Mijn vraag is: Mag het ietsje méér zijn? Welke christen in de politiek durft zijn nek nog uitsteken? Is het leven niet gegeven van God en daarom heilig en onaantastbaar? Hoe ver gaat eigenlijk het zelfbeschikkingsrecht van mensen? Wie zal er bepalen wanneer een leven voltooid is? Worden de dokters niet opgezadeld met ‘a hell of a job’? De enigen die nog van hun geloof wisten te getuigen, waren Kees van der Staaij en Gert-Jan Segers.